

ταῦθα ν' ἀπειθύνωμεν τὰς ἐξηγούσας μόνον ἔρωτήσεις. Εἶναι πότε
ἄρα η Ἑλλὰς, η τοσούτους μεγάλους ἄνδρας ἐπὶ τῆς ἀρχαιότη-
τος ἀνατείξασα, θὰ χρησιμεύῃ ἥδη μόνον ὡς τάφος τῆς ζώσης
ικανότητος; Εἶναι ἄρα γε πρωωρισμένον ὑπὸ τῆς Θείας προ-
νοίας, ὥστε ἐν Ἑλλάδι, η ἀφ' ἐκυτῆς πρέπει νὰ τίθηται εἰς τὴν
ἀρμοδιάν θέσιν η ικανότης, η ἄλλως νὰ ἐνταφιάζηται ζῶσα;
ἄλλ' ὅποτερον τῶν δύο τούτων συμφέρει ἄρα γε παρ' ἡμῖν εἰς
τὰς παρούσας περιστάσεις; Η μήπως ἄρα γε εἶναι πρωωρισμέ-
νον ὑπὸ τῆς Θείας προνοίας ὥστε η Ἀνατολὴ ν' ἀναπλασθῇ
μόνον διὰ τῆς Ἀνατολῆς, καὶ διὰ τοῦτο, ζηλοτυποῦσα τρόπον
τινὰ αὕτη, προάγει μόνον τοὺς ὡφεληθέντας μὲν κατά τι ὑπὸ^{της}
τῆς σοφίας τῆς Δύσεως, ἄλλὰ διατηρήσαντας ἀνόθευτον τὸν
ἀνατολικὸν χαρακτῆρά των, ἐνταφιάζει δὲ ζῶντας ἀπαντας
τοὺς ἀφιερωθέντας καθ' ὅλοκληρίαν εἰς τὰς ἐμπνεύσεις τῆς Δύ-
σεως Ανατολίτας;

‘Η Ἀρατολικὴ ἐμπορικὴ ἑταιρία καὶ η ἐν Δουλλίνῳ
Παγκόσμιος ἔκθεσις τοῦ 1865.

Γνωστοποιούμεν πρός τοὺς ἐν Ἑλλάδι καὶ τοὺς ἐν ἄλλαις χώραις κατοικοῦντας, ὅτι κατὰ τὴν 9 Μαΐου ε. ε. θά λάβῃ χιώραν ἐν Δουβλίνῳ (πρωτευούσῃ τῆς Ἰρλανδίας) Παγκόσμιος Εὐθετις τῶν γεωργικῶν προϊόντων, δρυκτῶν, ἔργων γλυπτικῆς, ζωγραφικῆς, καὶ παντὸς εἰδούς βιομηχανημάτων ὅλων τῶν ἑθνῶν, ἐν ᾧ θὰ ἑκτεθῶσιν εἰς διαγωνισμὸν καὶ θὰ δραμέσουσι. τ' ἀριστεύοντα ὑπὸ τῆς ἐξ εἰδημόνων ἐκλεχθησομένης ἐπιτροπῆς.

Οι διευθυνταὶ τῆς ἐπὶ τούτῳ συσταθείσης ἔταιρίας, γινώσκοντες τὰς μεγάλα τῆς Ἀνατολῆς σχέσεις μηδεὶς, ἀπετάθησαν πρὸς ἡμᾶς, καὶ μᾶς περιεκάλεσαν νὰ γνωστοποιήσωμεν τὴν συγκρότησιν τῆς ἐκθέσεως· καὶ ἀναδεχθῶμεν τὰν ἐντολὴν, ὅπως δἰ τῷμῶν σταλῶσιν εἰς τὴν περιγόρδιον ἔκθεσιν, ὅταν οιομηχανήματα, ἕργα τῶν ὥραίων τεχνῶν καὶ δείγματα προϊόντων οἱ Εουλόγεινοι ἥξειλον ἀποφατίστειν νὰ ἐκθέσωσιν εἰς διαγωνισμόν.

Κατὰ παράκλησιν αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῇ ἑλπίδι ὅτε ἔξυπηρετοῦμεν τὰ συμφέροντα τῆς γεωργίας, τῆς βιομηχανίας, καὶ τῶν

ώραίων τεχνῶν ἐν τε τῇ Ἑλλάδι καὶ τῇ λοιπῇ Ἀνατολῇ, ἀνα-
δεχόμεθα τὴν φροντίδα τοῦ νὰ παραλάβωμεν τὰ βιομηχανή-
ματα, ἕργα τῶν ὥραίων τεχνῶν, καὶ δείγματα γεωργικῶν
προϊόντων τῶν μερῶν τούτων, καὶ ἐκθέσωμεν αὐτὰ εἰς τὴν
παγκόσμιον ἔκθεσιν, ἐπὶ συμφωνίᾳ, ὅπως μετὰ τὸ πέρας αὐτῆς,
οἱ Βουλόμενοι νὰ πωλήσωσι τὰ λόγου ἀξία, μᾶς μεταδώσωσι
τὰς ἐπὶ τούτῳ διαθέσεις των, καὶ, εἰ μὲν ἡ κατ' ἴδιαν πωλητής
των ἔτεται ἐφικτή εἰς δικαιολογημένην κατ' ἀξίαν τιμὴν, νὰ
πωληθῶσιν εἰς τὸν μέλλοντα νὰ προσφέρῃ τοιαύτην, ἀλλως τε
νὰ ἐκποιηθῶσιν ἐπὶ δημοπρασίας ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησίν μας, καὶ
μετὰ τὴν ἔκπτωσιν τῶν ἐπισυμβάντων ἔξοδων, καὶ χωρὶς νὰ
ἐπιφορτισθῶσι μὲ οἰονδήποτε ἔξοδον ἐπιστασίας μας ἢ προμη-
θείσας, διαβιβασθῇ εἰς ἔκχετον τὸ καθαρὸν προϊὸν τῆς πωλήσεως
των. Ἐννοεῖται δὲ, ὅτι ἡ ἐκ τῆς πωλήσεως προκύψουσα τιμὴ
θὰ ἤγει ἀγενκλήτως δεκτὴ παρά τε τῷ ὄποστολεῖ ἢ ἐντολο-
δότῃ μας.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ πέμψωσι τοιαῦτα εἰς τὴν παγκόσμιον
ἔκθεσιν εἰναι ἀνάγκη νὰ μᾶς εἰδοποιήσωσιν ἀνευ θραδύτητος,
ἴνα προδιαθέσωμεν τὸν ἀνάλογον ἐν τῷ καταστήματί μας χώ-
ρον καὶ παρακευάσωμεν αὐτὸν εὐπρεπῶς, ὁρείλουτι δὲ νὰ μᾶς
διευθύνωσιν αὐτὰ διὰ λογαριασμὸν καὶ κίνδυνόν των κατὰ Μάρ-
τιον, ὅπως ἀφιχθῶσιν ἐν Αγγλίᾳ κατὰ τὴν 10 ἥως 15 ἀπρι-
λίου, καὶ λάβωμεν οὕτω τὸν ἀποχρῶντα χρόνον, ἵνα τακτοποι-
ήσωμεν αὐτὰ πρωτηκόντως ἐν τῷ ἐπὶ τούτῳ δρισθημένῳ ἰδιαι-
τέρῳ δωματίῳ τοῦ καταστήματος τῆς ἔκθεσεως.

Ἐν Λονδίνῳ τὴν 17 Ιανουαρίου 1865.

Ο Διευθυντὴς τῆς Ἀνατολ. ἐμπορ. ἑταίριας

Δημήτριος Παππᾶς.